

KUJMP01QYEUN

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 4.9.2015

odbor výkonu státní správy VII MŽP

dne 15.9.2015

[Podpis] (podpis)

Krajský úřad Jihomoravského kraje	
PODATELNA	-4-
Č.j.: JMK	123609/2015
DEKRETO	23.09.2015
Počet listů:	4
Počet příloh / listů:	1 / 50
Podpis	

[Podpis]

Č.j.: 1567/560/15
56705/ENV/15
Sp.zn.:EIA/3/2015

Rozhodnutí

Ministerstva životního prostředí (dále jen MŽP), věcně a místně příslušného podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o odvolání občanského sdružení VODA Z TETČIC, o.s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice, IČ 22678956, ze dne 16.7.2015, proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, č.j. JMK 87349/2015, sp.zn. S-JMK 40760/2015 OŽP/Sme ze dne 3.7.2015, kterým byl podle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, vydán závěr zjišťovacího řízení, že záměr „Hala povrchových ochranných na pozemku 957/30 k.ú. Stanoviště na Moravě (varianta II)“ nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona.

MŽP přezkoumalo napadené rozhodnutí podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodlo na základě ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání občanského sdružení VODA Z TETČIC o.s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice, IČ 22678956, ze dne 16.7.2015 se podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb.

z a m í t á

a napadené rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, č.j. JMK 87349/2015, sp.zn. S-JMK 40760/2015 OŽP/Sme ze dne 3.7.2015 se

p o t v r z u j e .**Odůvodnění:**

Rozhodnutím č.j. JMK 87349/2015, sp.zn. S-JMK 40760/2015 OŽP/Sme ze dne 3.7.2015 Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, vydal podle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen zákon), závěr zjišťovacího řízení, že záměr „Hala povrchových ochranných na

pozemku 957/30 k.ú. Stanoviště na Moravě (varianta II)“ nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podalo dne 16.7.2015 odvolání občanské sdružení VODA Z TETČIC o.s., Hybešova 178,664 17 Tetčice, IČ 22678956, které namítá porušení zákona při vedení zjišťovacího řízení a požaduje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Platné znění zákona po jeho změně upravené zákonem č. 39/2015 Sb. ukládá zmíněným ustanovením § 7 příslušným orgánům vydat závěr zjišťovacího řízení formou rozhodnutí, pokud se v něm stanoví, že předložený záměr nebo jeho změna nebudou posuzovány podle zákona. Dále v téže odstavci zákon stanoví, že právo odvolání proti takovému rozhodnutí má oznamovatel a dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2. Dotčenou veřejnost zákon v tomto bodě definuje jako „právní osobu soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob“.

Z předloženého spisu vyplývá, že občanské sdružení VODA Z TETČIC, o.s., bylo registrováno dne 19.3.2008 a že cílem jeho činnosti je ochrana přírody a krajiny a ochrana životního prostředí. Občanské sdružení tedy splňuje požadavky formulované v § 3 písm. i) bod 2 zákona. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce Jihomoravského kraje i obce Stanoviště dne 7.7.2015, odvolání bylo doručeno Krajskému úřadu dne 16.7.2015. Odvolání tedy bylo podáno oprávněným subjektem a včas.

MŽP jako odvolací orgán po prostudování spisu zjistil, že důvody odvolání byly formulovány ve čtyřech následujících bodech:

V bodě č.1 odvolatel poukazuje na skutečnost, že nebyla dodržena lhůta 45 dnů pro ukončení zjišťovacího řízení vyplývající z ust. § 7 odst.4 zákona. Současně upozorňuje, že dle odůvodnění rozhodnutí správní orgán sám tuto lhůtu prodloužil na žádost oznamovatele, což nemá oporu v zákoně.

V bodě č.2 odvolatel napadá způsob, jakým bylo oznámení doplněno o další podklady, zejména o Akustickou studii. Krajský úřad obdržel vyjádření KHS Brno ze dne 27.4.2015 k oznámení, v němž je mj. požadováno doplnění podkladů o hlukovou studii ještě ve fázi zjišťovacího řízení, aby KHS mohla komplexně posoudit vliv záměru na veřejné zdraví. Krajský úřad toto vyjádření přeposlal dne 6.5.2015 per e-mail oznamovateli, který pak dopisem ze dne 19.5.2015 požádal o prodloužení lhůty k vydání závěru zjišťovacího řízení, aby mohl hlukovou studii předložit. Krajský úřad uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že této žádosti vyhověl, ve spisu však žádný přípis v tomto smyslu založen není a není tedy zřejmé, jakým způsobem byl

souhlas s prodloužením lhůty udělen. Doplněné podklady k oznámení byly předloženy Krajskému úřadu dne 2.6.2015, který je obratem předal KHS. Vyjádřením ze dne 22.6.2015 pak KHS sdělila, že se záměrem souhlasí a nepožaduje úplné posouzení dle zákona.

Odvolatel namítá, že zákon nepřipouští možnost oznámení jakkoli měnit či doplňovat, zejména nikoli po jeho zveřejnění a po termínu pro vyjádření veřejnosti. Navíc doplněné podklady nebyly vůbec zveřejněny na portálu EIA, kde je doposud vyvěšeno původní oznámení v nezměněné podobě. Odvolatel má za to, že postupem krajského úřadu byl veřejnosti znemožněn výkon práva vyjádřit se k oznámení po jeho doplnění dne 2.6.2015, což je v zásadním rozporu s principem veřejnosti zjišťovacího řízení EIA. V souvislosti s tím ještě podotýká, že odůvodnění obsahuje lživou informaci, že součástí oznámení je Akustická studie, protože tato studie je datována 5/2015, kdežto samotné oznámení je z prosince 2014 a bylo zveřejněno 9.4.2015.

V bodě č.3 namítá odvolatel nedostatečné vypořádání vyjádření MěÚ Rosice, orgánu ochrany ovzduší, který považuje popis vlivu záměru na ovzduší za nedostatečný. MěÚ poukazuje na rozpor popisu filtračního zařízení v části B.III.1 oznámení a příl.č.6 (třístupňové filtrační zařízení lakovacího boxu obsahující pouze textilní a papírové filtry) a popisu opatření ke snížení nepříznivých vlivů v části D.4 (ekologický záchyt VOC na filtrech s aktivním uhlím), dále požaduje v oznámení nebo v dokumentaci pro navazující řízení popsat způsob omezení emisí VOC z neodsávané přípravné nátěrových hmot a konečně požaduje k navazujícímu správnému řízení u OŽP KÚ JmK, v zájmu dosažení BAT lakovny, doplnit technologii suché filtrace vzdušiny o kazety s aktivním uhlím.

Odvolatel má za to, že oznámení tedy uspokojivě nedoložilo, zda záměr bude či nebude nadměrně zatěžovat životní prostředí. Jelikož napadené rozhodnutí oznamovateli neukládá a ani nemůže uložit žádné povinnosti do navazujících řízení, nelze tak nedostatky specifikované MěÚ Rosice žádným účinným způsobem řešit. Odvolatel se domnívá, že příslušný úřad nemůže nedostatky, o nichž byl informován, svévolně přejít a rozhodnout o dalším neposuzování a tím za sebou nechat neřešený věcný problém.

V bodě č.4 komentuje odvolatel tu část odůvodnění, kde krajský úřad uvádí, že v žádném z obdržených vyjádření není požadováno pokračování v procesu posuzování. Odvolatel poukazuje na to, že zákon v této věci správní uvážení příslušného úřadu nijak neovlivňuje, nutnost posouzení vždy vyplývá z vyjádření k oznámení záměru.

Potud důvody odvolání.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu § 89 odst.2 správního řádu v rozsahu námitek uvedených v odvolání a k celé věci uvádí:

Zjišťovací řízení dle § 7 zákona je řízením, které není vedeno podle správního řádu, nicméně v novele zákona, která byla provedena zákonem č. 39/2015 Sb., byla nově zakotvena povinnost vydávat tento závěr formou správního rozhodnutí, pokud se záměr nemá dále posuzovat dle zákona. Přitom vydání rozhodnutí je prvním úkonem ve správním řízení. Zákon také striktně omezuje okruh subjektů, které mohou proti takovému rozhodnutí podat odvolání. V rámci odvolacího řízení je nutno zkoumat jednak procesní stránku případu, tj. zda byl dodržen postup podle § 7 zákona, jednak věcnou stránku, tj. zda lze považovat závěr zjišťovacího řízení (záměr nemá významný vliv na životní prostředí) za důvodný. Při posuzování procesní správnosti zjišťovacího řízení je rovněž nutno přihlížet k ustanovení § 89 odst.2 správního řádu, podle něhož se nepřihlíží k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost.

Po přezkoumání námitek uvedených v odvolání dospěl odvolací orgán k závěru, že ze strany Krajského úřadu Jihomoravského kraje, OŽP, sice došlo k pochybením při vedení zjišťovacího řízení, avšak tato pochybení neměla vliv na věcnou správnost výroku napadeného rozhodnutí.

K jednotlivým bodům odvolání pak lze uvést následující.

K bodu 1 odvolací orgán konstatuje, že lhůta ukončení zjišťovacího řízení je v zákoně konstruována jako pořádková, přičemž její překročení není zákonem nijak sankcionováno. Lze přisvědčit odvolateli v tom, že možnost prodloužení lhůty ze strany příslušného úřadu nemá v zákoně oporu, nicméně skutečnost, že se tak stalo, nemůže mít vliv na věcnou správnost rozhodnutí.

K bodu 2 nezbývá než souhlasit s odvolatelem, že postup krajského úřadu při řešení požadavku KHS nebyl správný. Krajský úřad ve svém vyjádření k odvolání uvádí, že vyhověl žádosti o prodloužení lhůty, protože se řídil obecnou zásadou hospodárnosti řízení. Je si vědom, že zákon v aktuálním znění neumožňuje zjišťovací řízení přerušit z důvodu doplnění podkladů oznámení, nicméně neobdržel v zákonné lhůtě žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k oznámení a požadavek KHS považoval za klíčový pro závěr zjišťovacího řízení, proto přistoupil k danému nestandardnímu kroku. Co se týče námítky, že na portálu EIA nebyly doplněné podklady zveřejněny, uvedl, že zákon neukládá zveřejňovat na portálu i přílohy oznámení (navíc informační systém ani neumožňuje podklady doplňovat) a že tyto byly k dispozici ve fyzické podobě u příslušného úřadu.

K vyjádření krajského úřadu odvolací orgán konstatuje, že zdůvodnění jeho postupu nelze akceptovat. Obecné zásady hospodárnosti řízení nemohou být důvodem pro svévolné úpravy postupu vyplývajícího ze zákona. Pokud příslušný správní úřad obdrží požadavek na doplnění oznámení, jeho úkolem je v rámci správního uvážení rozhodnout, zda je požadavek natolik významný pro zhodnocení míry možného vlivu záměru na životní prostředí, že je na místě nechat záměr dále posuzovat dle zákona a požadavek začlenit do závěru zjišťovacího řízení, nebo zda

Ize i bez splnění požadavku vyhodnotit vliv záměru jako nevýznamný. Na tomto místě lze podotknout, že pro předcházení podobným situacím formuloval zákonodárce ustanovení § 15 zákona o předběžném projednání, v němž oznamovatel může získat informaci, které všechny podklady k oznámení mohou být v rámci zjišťovacího řízení požadovány. Iniciativa v tomto směru ovšem musí být na straně oznamovatele.

Jestliže již krajský úřad přistoupil k prodloužení lhůty a akceptoval doplnění podkladů oznámení, měl o tom informovat i dotčenou obec a dotčené správní úřady. Nelze ani souhlasit s tvrzením, že informační systém EIA neumožňuje provést doplnění oznámení. V zásadě by se tak dít nemělo, ale tato možnost zde existuje. K tvrzení, že zákon neukládá zveřejňovat v informačním systému i přílohy a že ve fyzické podobě byly doplněné podklady k dispozici u příslušného úřadu, odvolací orgán uvádí, že toto vysvětlení neobstojí, jestliže krajský úřad zveřejnil původní oznámení i s přílohami. V takovém případě, pokud nějakým způsobem nezveřejní informaci o doplnění podkladů (příloh) oznámení, nemá případný zájemce, který čerpá údaje z informačního systému EIA, žádný důvod zajímat se o fyzický spis a pátrat, zda do něj nebylo něco doplněno.

Výše uvedená pochybení krajského úřadu však sama o sobě nejsou důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí, protože nemohla zapříčinit věcnou nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Doplněné podklady byly zpracovány z podnětu KHS, která je následně obdržela a na jejich základě dospěla k závěru, že záměr nebude mít významný vliv na veřejné zdraví. Toto vyjádření je jedním z podstatných podkladů, z nichž pak krajský úřad vycházel při formulaci závěru zjišťovacího řízení.

Co se týče poznámky o lživé informaci týkající se Akustické studie, lze se ztotožnit s vyjádřením krajského úřadu, že v době rozvahy nad závěrem zjišťovacího řízení již tato byla součástí oznámení a že v odůvodnění rozhodnutí bylo popsáno, jakým způsobem se součástí oznámení stala. Tato informace ovšem, jak výše uvedeno, měla být zveřejněna ještě v průběhu zjišťovacího řízení.

K bodu 3 odvolací orgán uvádí, že popis vlivů záměru na ovzduší má vskutku své nedostatky, jak uvádí MěÚ Rosice, což je zřejmě způsobeno i tím, že oznámení bylo zpracováno neautorizovanou osobou. Na jedné straně je v oznámení samotném i v přílohách poměrně podrobně popsána technologie tryskání a lakování včetně způsobu filtrace vzdušiny, vyčíslena spotřeba abraziva a barev, jsou uváděny předpokládané hodnoty emisí a popsána imisní situace v lokalitě, na druhé straně je popis opatření k zachycení VOC velmi vágní, popis řešení emisí z přípravny barev chybí a celkové zhodnocení vlivů na ovzduší je až příliš stručné. Krajský úřad tak musel řešit otázku, zda jsou nedostatky oznámení resp. charakter záměru takového rázu, že je nutné záměr dále posuzovat (jak navrhuje odvolatel), nebo zda lze na základě dostupných informací proces EIA ukončit a požadavky MěÚ Rosice řešit mimo proces EIA. Krajský úřad dospěl k závěru, že na základě oznámení a obdržených vyjádření lze konstatovat nevýznamný vliv záměru na životní prostředí a

veřejné zdraví a že zjištěné nedostatky a požadavky dotčených správních úřadů lze řešit v navazujících řízeních.

Odvolací orgán se s tímto závěrem ztotožňuje. Oznámení, přes zmíněné nedostatky, popisuje záměr způsobem dostačujícím k tomu, aby bylo možné dovodit, že jeho vliv na životní prostředí a zdraví lidí, za předpokladu dodržení emisních limitů, nebude významný. Jedná se o běžné a odzkoušené technologie na úrovni současného poznání, u nichž s přihlédnutím k situaci v dané lokalitě, současnému imisnímu pozadí, vzdálenosti od nejbližší obytné zástavby apod. lze předpokládat, že výrazně neovlivní úroveň životního prostředí v místě.

K námitce odvolatele, že bez stanoviska podle § 9a zákona nelze nedostatky záměru specifikované MěÚ Rosice (tedy adekvátní zajištění ochrany ovzduší) účinným způsobem přesunout do navazujících řízení, odvolací orgán konstatuje: posuzování vlivů na životní prostředí je proces, který je ze zákona nutno provést u vybraných staveb, činností a technologií, u nichž je reálná hrozba výrazného negativního dopadu na okolní krajinu a na lidské zdraví. Jeho účelem je ještě před řízením o umístění či povolení záměru projednat jeho možné vlivy ze všech podstatných hledisek, přičemž v zájmu objektivity a získání maxima informací je proces otevřen nejen dotčeným správním úřadům, ale i dotčeným obcím a široké veřejnosti. To však neznamená, že v případech, kdy záměr v procesu EIA posuzován není, povolující správní úřady na tento aspekt rezignují. Naopak, v rámci správních řízení jsou povinny zásady ochrany životního prostředí respektovat.

Totéž platí i v daném případě, kdy o umístění a povolení stavby bude rozhodovat příslušný stavební úřad, který bude navíc vázán stanoviskem podle § 11 odst.2 písm. b) zák.č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, protože záměr spadá mezi vyjmenované stacionární zdroje uvedené v příloze č.2 citovaného zákona. Toto závazné stanovisko vydává krajský úřad, tedy stejný správní úřad, který vedl zjišťovací řízení. Jde o řízení, o němž se zmiňuje i MěÚ Rosice ve svém vyjádření. V závazném stanovisku se krajský úřad vyjadřuje k umístění stacionárního zdroje a svůj souhlas může vázat podmínkami, které povolující správní úřad musí do svého rozhodnutí zahrnout. Jde o stejně účinný nástroj, jakým je v současné době stanovisko podle § 9a zákona a krajský úřad jím musí stanovit takové podmínky, aby bylo zajištěno splnění emisních limitů a minimalizován vliv na vnější ovzduší.

K bodu 4 lze konstatovat, že příslušný správní úřad sice není při rozhodování o podobě závěru zjišťovacího řízení vázán návrhy dotčených obcí, správních úřadů ani veřejnosti, nicméně dle § 7 odst. 3 písm. c) k těmto vyjádřením musí přihlížet a pokud žádné z nich neobsahuje důvodný požadavek na pokračování posuzování podle zákona, je to pro něj významná indicie, kterou samozřejmě v odůvodnění rozhodnutí cituje.

Vedle výše zmíněných skutečností odvolací orgán nemohl nepřihlídnout i k okolnosti, že odvolatel neuplatnil žádné vyjádření k záměru v rámci zjišťovacího

řízení a podal pouze odvolání proti rozhodnutí, jímž byl vydán závěr zjišťovacího řízení, přičemž vesměs napadá procesní stránku případu.

Vzhledem ke zjištěným skutečnostem a výše uvedeným důvodům bylo v odvolacím řízení rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Ing. Jaroslav Pospíšil
ředitel odboru výkonu státní správy VII

V Brně dne 1.9.2015

Rozhodnutí obdrží:

Občanské sdružení VODA Z TETČIC o.s., Hybešova 178,664 17 Tetčice

na vědomí (po nabytí právní moci):

Krajský úřad Jihomoravského kraje, OŽP, Žerotínovo nám. 3, 601 82 + spis